

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, czyli sformułowany na podstawie art. 277 TFUE zarzut niezgodności z prawem, zmierzający do stwierdzenia, że decyzja Rady 2013/497/WPZiB z dnia 10 października 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB oraz rozporządzenie Rady (UE) nr 971/2013 z dnia 10 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 267/2012 (Dz.U. L 272, s. 1), które to akty dotyczą środków ograniczających wobec Iranu, nie mają do nich zastosowania.

Skarżący podnoszą, że kryteria określone w ww. decyzji i rozporządzeniu: po pierwsze, zostały sformułowane na niewłaściwej podstawie prawnej; po drugie, zostały sformułowane na niewłaściwej podstawie faktycznej, gdyż w wyroku w sprawie T-489/10, IRISL/Rada, ECLI:EU:T:2013:453, Sąd doszedł do wniosku, że spółka Islamic Republic of Iran Shipping Lines (zwana dalej „IRISL”) nie naruszyła środków ograniczających nałożonych przez Radę Bezpieczeństwa; po trzecie, naruszają ich prawo do skutecznego środka prawnego oraz zasady *ne bis in idem* i powagi rzeczy osądzonej; po czwarte, w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny dyskryminują podmioty, które jakoby stanowią własność lub są kontrolowane przez IRISL; po piąte, naruszają ich prawo do obrony; po szóste w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny naruszają ich inne prawa podstawowe, w tym prawo własności, prawo do prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo do poszanowania ich dobrego imienia; oraz po siódme, są wyrazem nadużycia władzy przez Radę, która zwyczajnie ponownie zastosowała wobec nich te same środki ograniczające, naruszając w ten sposób prawomocny wyrok Sądu.

2. Zarzut drugi, czyli sformułowany na podstawie art. 263 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/556 z dnia 7 kwietnia 2015 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 92, s. 101) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/549 z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 (Dz.U. L 92, s. 12), które to akty dotyczą środków ograniczających wobec Iranu, w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących.

Skarżący podnoszą, że ww. decyzja i rozporządzenie: po pierwsze, zostały wydane na niewłaściwej podstawie prawnej; po drugie, zawierają oczywiste błędy w ocenie; po trzecie, zostały wydane na niewłaściwej podstawie faktycznej; po czwarte, naruszają ich prawo do obrony oraz obowiązek uzasadnienia; po piąte, naruszają ich prawo do skutecznego środka prawnego, zasadę *ne bis in idem* oraz ogólną zasadę uzasadnionych oczekiwań; oraz po szóste, w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny naruszają ich prawa podstawowe, w tym prawo własności oraz prawo do prowadzenia działalności gospodarczej.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2015 r. – Windrush Aka/OHIM – Dammers (The Specials)

(Sprawa T-336/15)

(2015/C 294/92)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Windrush Aka LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, i S. Britton, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Jerry Dammers (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Jerry Dammers

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „The Specials” – wspólnotowy znak towarowy nr 3 725 082

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 marca 2015 r. w sprawie R 1412/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie OHIM pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2015 r. – Bach Flower Remedies/OHIM – Durapharma (RESCUE)

(Sprawa T-337/15)

(2015/C 294/93)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bach Flower Remedies Ltd (Wimbledon, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: I. Fowler, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Durapharma ApS (Stenstrup, Dania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „RESCUE” – zgłoszenie nr 6 473 755

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie R 2551/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM oraz, jeżeli druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą przyłączy się do postępowania, interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i lit. c) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.
-